Nr 138

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 23 Listopada v. s. 1825 roku.

Wiadomości Krajowe.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 14 listopada.

Przez naywyższy J. C. M. ukaz, wydany do P. Ministra skarbu, d. 19 października r. t., na okazanie szczególnieyszey łaski dla miasta *Taganroga*, i dla podania sposobow, do podniesienia i urządzenia tego portu, tak wielkiey wagi i pożytku dla handlu Rossyi środkowey, rozkazano: „odnowić wypłatę dziesiątey części wszystkich poszlin tamożennych w *Taganrogu* z summy, nie wyższey do miliona rubli rocznego poboru poszlinowego, dla doprowadzenia portu taganrogskiego do stanu, stopniowi tamecznego handlu odpowiadającego, i na zbudowanie gmachow, dla portu i miasta potrzebnych."

Dnia 6 listopada w Moskwie, zakończył życie, Andrzey *Kołogriwow*, jenerał kawaleryi, którego życie całe oznaczała miłość oyczyzny, ustawiczne dla niey poświęcanie się w zawodzie woyskowym, skłonność szczególnieysza do przedsięwzięć dobrych, cnoty towarzyskie i domowe.

Ofiary na pomnik Xiążęcia Dymitra Dońskiego, wynoszą dotąd 64,475 rubli assygnacyynych 4 półimperyały złotem, 4 czer. zł., 630 rub., 65 kop. sr., 18 rub. 75 kop. miedzią.

Królestwo Polskie.

Warszawa dnia 28 listopada.

(z *Korrespondenta Warszawskiego.*)

JO. Xiąże Eugeniusz *Wirtemberski*, przejeżdżał w zeszłym tygodniu przez Warszawę.

JW. Alexander Hrabia *Potocki*, Senator Kasztelan Kr. Pol. Wielki Koniuszy Koronny, Prezes Dyrekcyi Jeneralney Stad, po roczney nieobecności, powrócił wraz z małżonką swoją (z Hrabiów *Mostowskich*) z Paryża do Warszawy.

Obchód poświęcenia obrazu ś. Cecylii, zaprowadzenia jego, i odpustu wiecznemi czasy do niego przywiązanego, jak niemniey zawiązania Sodalistwa, pod protekcyą teyże ś. Patronki muzyki, którego naczelnikiem JW. Mateusz *Lubowidzki*, Vice-Prezydent miasta, przez członków jego wybrany, odbył się, jak naysolenniey, w dniach 21 i 22 b. m. w kościele XX. Franciszkanów na Nowém-Mieście.

(z *Kuryera Warszawskiego*).

Drukarnia P. *Brzeziny* wkrótce przysłuży się nowym historycznym romansem, pod tytułem: „Pojata córka Lezdejki, albo Litwini w czternastym wieku". Autor tego dzieła, P. *Bernatowicz*, pochlebnie już znany polskim czytelnikom, dziś idąc w ślady sławnego *Walter-Scota*, w celu zebrania do swey pracy wiadomości mieyscowych, umyślną podeymował podróż do kraju swojey bohaterki. Wierny powołaniu historyka, nie zapomniał żadney okoliczności, którey wyświecenie może nam dać poznać zwyczaje, obyczaje i położenie ludu *Jagiełły*. Co do zasługi autora, jako romansisty, w zawiązaniu i prowadzeniu zręczney i zawsze ciekawey intrygi, wkrótce publiczność będzie mogła osądzić. Dwa tomy tego dzieła, które będzie złożone ze 4ch, już są ukończone. P. *Brzezina* zobowiązał się wystawić go przed nowym rokiem. Będzie to bardzo przyjemna kolenda dla wszystkich przyjaciół literatury i dziejów oyczystych. Słychać, iż Pan *Bernatowicz*, bawiący w *Puławach*, już zbiera materyały do nowego dzieła w tymże rodzaju.

Płock. Z ciekawością czytaliśmy umieszczane w pismach publicznych wiadomości o Szybkobiegaczu *Gerig*, który w *Warszawie* kilkakrotne ubiegał kursa i liczne ściągnął pochwały; ale nierównie więcey zostaliśmy zajęci, gdy w tych dniach przybyła do *Płocka* szybkobiegaczka, Pani *Augusta Lerchenstein*, i ogłosiła przez afisze, iż w przeciągu 35 minut, ubiegnie kurs jedney mili drogi; jakoż wobec dość liczney Publiczności, wiele osób przybyłych pojazdami i konno, *Augusta Lerchenstein* w dniu 21 b. m. od godziny 4 po południu, ubiegła kurs od rogatek Bielskich do wsi Trzepowa, tam i na powrót w przeciągu 35 minut, co czyni milę jedną. Osoby, które widziały szybkobiegacza *Geriga*, w *Warszawie*, porównywają z nim w biegu *Augustę Lerchenstein*; lecz gdy zważymy, że mężczyzna łatwiey do szybkobiegania, a niżeli niewiasta, może bydź usposobionym, darować można Pani *Lerchenstein*, chociażby w zawodzie swoim, niezupełnie *Gerigowi* wyrównała. W dniu 21 b. m. szybkobiegaczka ta, powtórnie kurs milowy ubiegnie, poczém ma się udać do *Warszawy*.—Przybył także do Płocka mechanik *Gottschalk*, i przedstawił niektóre sztuki mechaniczne i magnetyczne; lecz dalszych przedstawień swoich zapewne nie uskuteczni.

Austrya.

Wiedeń dnia 16 listopada.

(z *Gazety Oester. Beobach.*)

N. Cesarz Jmć i N. Cesarzowa przybyli tu dzisia po południu, o godzinie 1, z *Presburga*, w pożądanem zdrowiu. Mieszkańcy tey stolicy Cesarskiey okazali radość ze szczęśliwego powrótu ukochanego swojego Monarchy, przez oświecenie całego miasta.

Węgry.

Gazeta *Prezburgska* z d. 8 listopada zawiera z *Presburga*, co następuje: „Na czternastém posiedzeniu seymu, odprawionem d. 17 z. m. deputacya, wybrana do przeyrzenia tych przedmiotów, jakie w roku 1792, mianowana deputacya wypracowała, podzieliła się pod przewodnictwem Król. Węgierskiego Cześnika Hrabiego Antoniego *Cziraki*, na różne poddeputacye, stosownie do różnych wydziałów, mianowicie: na prawniczy publicznego zarządu (*Publico politica*), handlu i sądownictwa wexlowego, górniczy, wychowania i literatury, woyskowy i komisoryatu i urbaryalny, i też odtąd nieustannie na codziennych posiedzeniach, tak dalece przedmioty owe rozpoznały, że w tey mierze mogą już zdać sprawę główney deputacyi, która niebawnie wszystkim stanom państwa, swoje w tym względzie przełożyć zdanie. (*G. L.*)

Niemcy.

Od brzegów Menu dnia 14 listopada.

(z *Gazety Warszawskiey*).

Wiadomość o pożyczcze 20 milionów złotych

ryńskich, na rachunek rządu austryackiego zawcześnie się rozeszła. Projekt ten był zrobiony; lecz nic jeszcze nie postanowiono dotąd w tey mierze. Nie zdaje się także, aby ta czynność była powierzona bankierowi *Rotschild*. Za pobudkę do tey pożyczki kładą, potrzebę wyprowadzenia z obiegu znaczney ilości papierowych pieniędzy, któremi Węgry są przeciążone.

Król Jmć Bawarski, który dopiero co na tron wstąpił, zatrudnia się cały czas sprawami państwa, a szczególniey przedmiotami oszczędności i poprawą systematu skarbowego. Nowy ten Monarcha jest nader pracowity, i z nadzwyczayną usilnością stara się poznać potrzeby ludu swojego. Już ustanowił dwa komitety oszczędności, jeden cywilny, drugi woyskowy. N. Pan zmnieyszył pensye niektórych urzędników pierwszego rzędu, jako nazbyt wysokie; radcy stanu będą mieli na przyszłość tylko po 4000 złotych ryńskich. Król Jmć daje przykład z siebie przez umnieyszenie wszelkich wydatków, mających przepych na celu. Nawet u stołu królewskiego nastąpiły odmiany; natomiast etykieta ściśley jest zachowana, niżeli za dawnieyszego panowania. Zmnieyszenie pensyy cywilnych i woyskowych nie będzie się wydawać przykrém dla osób, których się to tycze, gdy razem uwolniono ich od wielu wydatków, przywiązanych do ich posady, jako to: od haftu na mundurach, od strojów dworskich, od innych przydatkowych ozdób w sukniach urzędowych. Uniform woyskowy będzie prosty, granatowy. Cywilni urzędnicy nosić będą czarne suknie.

Donoszą z Kolonii pod d. 7 listopada, że Król Pruski przeznaczył na dalsze naprawy tamteyszego starożytnego kościoła metropolitalnego, summę 70,000 talarów, która w przeciągu sześciu lat ma bydź użytą.

Od godziny 8 rano dnia 9 b. m. do godziny 5 wieczorney dnia następnego, przybrał Ren na półtora łokcia.

W Dreznie utworzyło się towarzystwo, które ma wyszukiwać i zachowywać starożytności saskie, oraz zwracać uwagę swoję na rozpoznanie wszyskich pomników budownictwa i sztuk pięknych do końca 17 wieku.

Frankfort d. 14 listopada.
(z Monitora Warszawskiego).

Król Jmć Wirtemberski nakazał nowy wybór deputowanych do drugiey Izby stanów Królestwa swojego.

Piszą z Hamburga, że na gieldzie miasta tego postrzegać się daje wielki niedostatek pieniędzy. Kurs wymiany podniosł się do 7 i do 7 i pół od sta; lecz podług wszelkiego podobieństwa wkrótce się zniży i będzie jak zwykle na 3 od sta.

Piszą z Pestu co następuje: utracamy w tey chwili z oyczyzny naszey arcydzieło, które w swoim rodzaju do nadzwyczaynych należy, jakie tylko w naśladowaniu natury widzieć można było. Jest to zbiór, złożony z 19 zeszytów, około 500 ćwiartek półarkuszowych, wystawiający celnieysze rosliny naszych okolic i wielką ilość najpięknieyszych motylów, wymalowanych podług natury wodnemi farbami. Autor jest dawny szlachcic, królewsko-węgierski radca kamery, dyrektor poboru ceł i kawaler orderu ś. Szczepana w Budzie, w którey rozstał się z tym światem 1815 roku. Któżby był mniemał, że on tylko i jego ustronie wiedzieli o istnieniu tak pięknego dzieła, i że dopiero rodzina jego odkryła te skarby, które ten człowiek zbierał w tajemniczey skromności, przy tak nieznmordowanem usiłowaniu.

Monachium d. 16 listopada.
(z Korrespondenta Warszawskiego).

Tuteyszy magistrat wydał następujące postanowienie: Każdy mieyski nauczyciel, gorliwie obowiązki swoje przez lat 6 pełniący, powinien przynaymniey 400 ryńskich roczney pensyi pobierać. Po 10, 16 i 21 latach służby, otrzyma za każdym razem po 100 ryńskich dodatku do pensyi, tak, iż w roku 21 służby, pensya jego przynaymniey 700 ryń. wynosić powinna.

Nayjaśnieyszy Król mianował radcę stanu, ministra hrabiego *Thürkheim*, ministrem domu Królewskiego i spraw zagranicznych, w mieysce pensyonowanego hrabiego *Rechberg*, z zostawieniem go przy tytule i stopniu Król. Ministra stanu. Minister finansów, baron *Lerchenfeld*, mianowany posłem przy seymie niemieckim w Frankforcie, z zostawieniem go przy tytule i znaczeniu ministra stanu, a w mieyscu jego jeneralny dyrektor radca stanu *Neumauer*, ma sobie tymczasowo powierzone ministeryum finansów.

Dnia 8 listopada, N. Król Jmć Bawarski, w towarzystwie J. K. Wysokości Xięcia następcy tronu, ministra stanu hrabiego *Rechberga* i hrabiego *Lerchenfelda*, tudzież wielu innych zaproszonych osob, był na łowach pod *Perlach*, gdzie zabito 39 lisów, wiele sarn i zajęcy.

T u r c y a.

Od granic tureckich d. 9 listopada.
(z Gazety Warszawskiey).

List z *Pyrgos* pod d. 9 września donosi, iż Jenerałowie *Lontos*, *Notaropulos* i inni z ośmiotysięcznym korpusem, a *Nikitas*, *Pamputa* i t. d. z 4rotysięcznym korpusem, zupełnie opasali całe woysko *Ibrahima* baszy. Z oddziałów tureckich, wysyłanych dla sprowadzenia żywności w okolicy, grecy zabierają codzień po 10, 15 i 20 ludzi. Spartańczykowie zdobyli *Kalamatę* następującym sposobem: Tylko 300 nieprzyjacioł stało tam na osadzie. Oddział spartańczyków, złożony ze 186 ludzi, podzielił się na dwie części, z których każda uderzyła z inney strony. Po kilkogodzinney bitwie musiał nieprzyjaciel uciekać do *Modon;* lecz przecięto mu odwrót, tak, iż ani jeden turek nie umknął. Dnia 6 września uczynili turcy wycieczkę z *Patras*, i niespodzianie uderzyli na *Gastuni*, lecz po trzygodzinney bitwie zostali przymuszeni do ucieczki. Ścigali ich grecy aż do *Tragunos*.

Na wyspach jońskich nie wątpią, iż Lord *Cochrane* wkrótce przybędzie na Archipelag, i że tameczni kupcy łatwo się nakłonić dadzą do wielkich poświęceń.

Zante 30 września:
(z Korrespondenta Warszawskiego).

Kuter z Alexandryi, do Morei dla *Ibrahima* pieniądze wiozący, napadnięty był przez greków, którzy go wystrzałami zatopili, nie mogąc zabrać z powodu niepomyślnego wiatru.

A n g l i a.

Londyn d. 11 listopada.
(z Gazety Warszawskiey).

Dziś po południu były pokoje u Króla Jmci. Hrabia *Carlisle* oddał Monarsze order Podwiązki, który nosił zmarły jego oyciec.

W tych dniach Xiążę *Polignac*, poseł francuzki, naradzał się z Panem *Canning*, w wydziale spraw zagranicznych.

Słychać, iż Pan *Stuart*, ułatwiwszy wszystko, co się tycze niepodległości Brezylii, uda się do *Buenos-Ayres*, i będzie pośrednikiem do zawarcia traktatu między Rzecząpospolitą *Rio-de-la-Plata* i Brezylią.

Gazeta angielska *Public-Ledger* twierdzi, iż traktat między Portugalią i Brezylią jest prawdziwie wzorowem dziełem tegoczesney dyplomatyki. Stawia on w równi obie strony. Nie zastrzeżono Portugalii żadnego wynagrodzenia pieniężnego, żadney wyłączney korzyści handlowey, i żadnego odstąpienia części kraju. Wspomniony traktat zwróci na siebie uwagę dworu madryckiego.

Odbieramy tu smutne wiadomości o szkodach, zrządzonych przez burze jesienne; wiele okrętów rozbiło się na morzu; żegluga nawet z *Calais* do *Douvres* była niejaki czas zatamowaną.

Cena obligacyy na pożyczkę grecką podniosła się w *Londynie* niedawno na kilka procentu.

Utrzymanie siły zbroyney krajowey kosztuje w tym roku Zjednoczonym Stanom Północney Ameryki tylko 6 milionów 127,459 dollarów, z których 2 miliony 524 783 wypada na marynarkę.

Flotylla Mexykańska działa przeciw warowni *San Juan d'Ulloa*, z którey znowu strzelano do miasta *Vera Cruz*. Dawnieysze okręty hiszpańskie *Asia* i *Constantia* zostaną sprowadzone do zatoki Mexykańskiey, gdzie także spodziewają się przybycia fregaty i korwety, które kupiono w Anglii.

Według urzędowego rapportu powstańców południowo-amerykańskich, hiszpani utracili w bitwie pod *Ayacucho* 18,594 ludzi w zabitych, ranionych i wziętych w niewolą.

Gazety amerykańskie z dnia 21 października umieściły list jenerała *Boliwara*, pisany d. 2 czerwca z *Arequipo* do vice-prezydenta kolumbiyskiego: oświadcza w nim radość swoję i winszuje, iż Anglia uznała niepodległość tego kraju. W *Kartagenie* zebrała się d. 23 września znaczna siła morska do tajemney wyprawy.

Listy z *Lima* pod d. 15 lipca donoszą, iż jenerał hiszpański *Rodil* chciał kapitulować; lecz jenerał *Sucre* nie przyjął propozycyi jego.

(z *Monitora Warszawskiego*.)

Niedaleko Margate zatonął przed 11 miesiącami bryg Christiania wiozący 180 kuf wódki. Po wielu bezskutecznych usiłowaniach, nie używając wcale do tego dzwona nurków, udało się przecież wydobyć go ze 160 kufami wódki. Osobliwszą i godną uwagi jest rzeczą, iż wódka po jedynastomiesięcznym pobycie w głębi morza, ani na smaku, ani na zapachu, nic nie straciła.

P. *Crossdill*, sławny wiolonczelista, który niedawno rozstał się z tym światem, przybył z Paryża w 1821 r. dla okazania swojego talentu na obrzędzie koronacyi Króla; okazuje się, że grał także na koronacyynym obrzędzie Jerzego IIIgo; był to jedyny artysta, którego w tym okresie czasu użyto, i który przeżył epokę 61 lat.

W Kuryerze znayduje się odezwa naywyższego dyrektora Chili, zwołująca kongres narodowy na dzień 5 września.

Machina, mająca zabezpieczać kopanie pod Tamizą, i robotników do tey pracy użytych, już jest gotowa i wkrótce posunięta będzie w kierunku horyzontalnym tey drogi. Ciągle mają naylepszę nadzieję o tey pracy; lecz ważność i gruntowność, która ma być dana wszystkim budowlom, nie dozwala jey ukończyć przed 18 miesiącami.

Wszysto domyślać się każe, że przywóz jęczmienia i grochu do portów naszych będzie dozwolonym.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 21 października.

Rząd nasz kazał zaciągnąć blisko 3000 ludzi do woyska dla uzupełnienia kilku półków. (z *G. W.*).

WŁOCHY.

J. K. Wysokość Xiążę *Modeny* wydał edykt, w osnowie takiey: iż w celu zachowania świetności dawnych domow, każda familia szlachecka, która podczas rewolucyi utraciła swe przywileje i posiadłości feudalne, otrzyma za to wynagrodzenie w dobrach nieruchomych, przynoszących procent 3 od sta kapitału pierwiastkowego. Mianowano już do tego kommissyą dla oznaczenia tych wynagrodzeń.

Król Neapolitański wydał rozkaz, aby na nowo rozpoczęto kopanie w *Herkulanum* i *Pompei*. Król Jmć w towarzystwie Królowey i Xiężniczki *Krystyny*, zstąpił onegday do tych miast podziemnych i kazał sobie zdać dokładną sprawę z prac uskutecznionych. Nasze muzeum wzbogaca się codziennie drogiemi przedmiotami, tak pod względem sztuki, jako i starożytności. Rozwijanie i wyczytywanie rękopisów odbywa się ciągle i pomyślnie. (*J. d. S. P.*)

HISZPANIIA.

Madryt d. 29 października.

(z *Gazety Journal de St. Petersb.*)

N. Pan przesłał okolnik do wszystkich gubernatorów i dowódców posiadłości hiszpańskich w Indyach i na wyspach filipińskich, przez który uznaje za ważną cedułą królewską, objętą z dnia 25 grudnia amnestyą, którą dały stany Kortez dysydentom zamorskim.

Rozkazem królewskim przedłużony został na miesiąc termin dany woyskowym dla sprawdzenia pensyi odstawnych, które otrzymali pod czas rządu rewolucyynego.

— *Dnia 1 listopada* —

(z *Gazety Warszawskiey*).

Dnia 27 z. m. przybył tu Hrabia *Ofalia*, oddalony z królewskiey rezydencyi; lecz dotąd nie pokazał się na dworze. Ex-minister *Erro* miał bydź wołany wczora do *Eskurialu*; mówią także o mianowaniu *Don Victor Saeza*, biskupa *Tortozy*, i jenerała *Eguja* na ministrów, i spodziewają się, iż rada stanu znowu będzie przywróconą.

Xiążę *Infantado* miał powiedzieć po odebraniu wiadomości o mianowaniu swojem na ministra: „Jeżeli moja nominacya nie jest skutkiem jakiego nowego spisku, i nastąpiła jedynie w nadziei, iż jako minister stanę się użytecznym mojemu Królowi i oyczyznie, w tym razie chętnie przyymuję ten urząd.“ Godnem jest uwagi, że Xiążę miał długą rozmowę w tych dniach z bawiącym dotąd w *Madrycie* Panem *Zea*, który ciągle odwiedziny od zagranicznych posłów odbiera. Xiążę zdumiony nad tem, co znalazł w aktach *Bessieresa* processu, wezwał na pismie Pana *Zea* o bliższe objaśnienie; ostatni odpowiedział, iż sam będzie u niego. To nastąpiło, a obadwa rozstali się z sobą zadowoleni. Potém Xiążę kazał przywołać Pana *Recacho*, który oświadczył, że prawdą jest to wszystko, co czytał, że później dowiedziano się, iż w Katalonii uknowano dwa spiski, podobne do spisku *Bessieresa*, o których wie nawet sam Monarcha, albowiem on (*Rechacho*) ma rozkaz donosić Królowi Jmci o wszystkiem, co się codziennie stanie. Zresztą Pan *Recacho* odebrał rozkaz, aby swoje raporta przesyłał na przyszłość przez Pana *Calomarde*, ministra sprawiedliwości.

Słychać, iż nowy poseł francuzki podał rządowi naszemu notę, uskarżając się, iż w Hiszpanii istnieją jeszcze tayne towarzystwa.

Woysko nasze ma się składać z 20 półków liniowych po 1000 ludzi, i z 10 półków lekkiey piechoty. Stopnie podpółkowników, majorów i pierwszych adjutantów mają bydź skasowane.

Panująca w całey Hiszpanii susza jest przyczyną znaczney drożyzny żywności.

W *Kadyxie* rozchodzi się od kilku dni pogłoska, iż rząd chce nałożyć przymuszoną pożyczkę w ilości 20 milionów realów.

(z *Mon. War.*). Od kilku dni rozlega się znowu częsty odgłos; *niech żyje Król nieograniczony!*

Kawiarnia *Barrio nuevo* była znowu placem nieporządku, a policya zakazała tam muzyki wieczorney.

W Carraqua założono szkołę marynarki dla 60 uczniów. Nie przyymują do niey prócz dzieci pochodzących ze szlachty, tak z oyca, jako i z matki.

Od kilku dni półki gwardyi, muszą ciągle odbywać ćwiczenia. Minister woyny sam niemi dowodzi: a za powrótem Króla ćwiczenia odbędą się z ogniem.

FRANCYA.

Paryż dnia 12 listopada

(z *Gazety Warszawskiey*).

Wierni mieszkańcy w *Fontainebleau* powitali radośnemi okrzykami przybywającego tam Monarchę. Dnia 10 b. m. publiczność tameczna miała zaszczyt, iż podczas obiadu mogła chodzić około stołu Króla Jmci. Monarcha powróci d. 19 b. m. do tuteyszey stolicy.

)1(

W kilku dniach przedano tu obligow pożyczki haitańskiey za 6 milionów franków po $83\frac{1}{2}$ procentow. Bankierowie więc, którzy się jey za 80 procentow podjęli, zyskali na tey przedaży 210,000 franków.

Jenerał Hiszpański *Cruz*, były minister woyny, przybył d. 5 b. m. z *Madrytu* do *Bordeaux*. Ma się udać w szczególnem zleceniu swego rządu do *Hawanny*, i objąć dowództwo wyprawy, która tam z *Ferrolu* popłynęła. Wspomniony jenerał służył dawniey w Mexyku, i posiada dokładną znajomość tego kraju.

Pan *Delort* wydał historyą *maski żelazney*. Opierając się na 80 pismach urzędowych, dowodzi, iż tak nazwaną *maską żelazną* był Hrabia *Matthioli*, minister mantuański, który dworom wiedeńskiemu i madryckiemu wyjawił układ o nabycie *Casal* przez Francyą. Twarz jego, nie maską, lecz czarnym axamitem była nakryta. Został wzięty z *Catinat*, i d. 2 maja 1679 wydany Panu *St. Mars*, dowódcy w *Pignerol*. Gdy Pan *St. Mars* został dowodcą w *Exiles* i na wyspie ś. *Małgorzaty*, więzień jechał za nim wszędzie w karecie pokrytey ceratą. Dnia 18 września 1698 przybył do Bastylii, gdzie d. 19 listopada 1703 roku umarł.

Bankier tuteyszy *Lafitte* otrzymał 900 franków, które w *Fernambuku* w Brezylii na początku września zebrano dla greków.

Obóz pod Perpignan został dnia 2 t. m. zwinięty.

Dnia 20 października spadł w Madrycie nagle ciepłomierz z 15° R. prawie na 2° i pobliższe góry zostały śniegiem pokryte.

Przybył tu Hrabia *Langeron*.

Dnia 23 z. m. burmistrz miasta *Dieppe*, wspólnie z kommissarzem morskim, otworzył w ratuszu salę szkoły applikacyyney jeometryi, mechaniki i różnych rzemiosł, którą rząd Królewski raczył ustanowić w tameczném mieście, aby się odbywała podług wzoru danego w królewskiem paryzkiem konserwatoryum przez barona *Karola Dupin*. Obrzęd ten odprawił się ze wszelką okazałością, którey wymagała tak zaymująca instytucya, będąca jego przedmiotem.

Niderlandy.

Bruxella dnia 12 listopada.
(*z Gazety Warszawskiey*).

W kraju naszym jest teraz 5 towarzystw przyjaciół greckich, to jest: w *Leodyum, Mechlinie, Bruxelli, Mons* i *Hadze*.

Odebrano tu wiadomość z *Batawii* pod d. 2 lipca o zupełnem przytłumieniu powstania w *Borneo*. Dowódca buntowników *Kendet* porażony w stoczoney bitwie poddał się synowi Sultana *Baniermassing*, a ten go wydał władzom niderlandzkim, i ów *Kendet* został stracony d. 7 marca w *Kattas*. Dnia 14 czerwca zapalił się bryg angielski *Horatio* niedaleko *Batawii*, i wyleciał na powietrze; 12 będących na nim ludzi utraciło życie. Wulkan *Gontoen* w *Preanger* wyrzucił mnóstwo kamieni i popiołu, przez co 700,000 drzew kawowych zostało zniszczonych, a 500,000 uszkodzonych.

Wiadomości Rozmaite.

Dziennik *Biała chorągiew* umieścił następujący artykuł: „Mówiliśmy o nowém mieście założonem w Zjednoczonych Stanach, dla zgromadzenia żydów z całego świata. Autor tego nadzwyczaynego projektu, P. Major *Noah*, był dawniey Konsulem Amerykańskim w *Tunis*, potém wielkim Szeryfem Stanu w *New-York*, potém Radcą sprawiedliwości, potém autorem, potém wydawcą Dziennika. Dziś Maior utrzymuje, że jest Rządcą i Sędzią Izraela. Opinia powszechna jest, że Major pochodzi z rodziny Izraelskiey i że wyznaje wiarę Moyżesza. Mniemają nawet, że dla tego Bey tunetański nie chciał na dłuższy czas cierpieć go jako amerykańskiego Konsula. Przydają, że powróciwszy do swojey oyczyzny, nie mogąc otrzymać od Pana *Adams* zwrótu summ, których się dopominał, został osobistym nieprzyjacielem tego urzędnika, co okazał przy wyborze Prezydenta. P. *Noah* właśnie był kupił od Stanu *Nowego-Yorku*, czyli to na swóy rachunek, czyli dla kompanii, własność wyspy *Grand-Island*, leżącey przy progu *Niagari*, gdy ogłosił projekt zgromadzenia wszystkich żydów rozsypanych na powierzchni globu. Utrzymuje on, że lud ten wkrótce odzyska swoje mieysce między narodami. Pytają się, co mogło dadź prawo Panu *Noah* do takiego tytułu i powołania? Niewiadomo czy ma już jakie żywioły, składające jego ludność? czy zapłacił w całości lub w części grunt, na którym chce budować? jakiemi funduszami zacznie budować miasto *Ararat*, lub swoję nową Jerozolimę? Jego wyspa jest pokryta lasami, i do ich wykarczowania potrzeba licznych i czynnych rąk. Nietatwo będzie zmienić ten grunt w kray uprawny i założyć tam rząd teokratyczny, a jednakże podległy zwierzchności Zjednoczonych Stanów. Pan *Noah* byłżeby glupcem? Jestże spekulantem szukającym kapitałów i ludzi łatwych do zwiedzenia? Nic o tém nie wiemy dotychczas. Wszystko ogranicza się na bardzo ciekawey mowie i na odezwie jeszcze nadzwyczayniey szey, która ogłasza światu: że *Mardacai Noah* (Mordko Noe) Obywatel Zjednoczonych Stanów, postanowiony jest Rządcą i Sędzią Izraela.

— Donoszą z *Batawii* o następującém zdarzeniu, o którego rzeczywistości powątpiwać nie należy: „Mieszkaniec z *Tiebatoru* łowiąc wzdłuż rzeki *Tiiliman* ryby, usłyszał nagle wielki szum w wodzie, rzuca okiem i postrzega tygrysa, przez rzekę płynącego. Rybak, chcąc zapewnić sobie bezpieczeństwo, włazi na drzewo bardzo wyniosłe. Tygrys przybywa pod drzewo, zwieszone nad wodą, i chce się na nie wdrapać, gdy w tym czasem nagle wynurza się z wody, ogromny krokodyl, porywa tygrysa, i wpada z nim do rzeki. Rybak przychodzi do siebie, i z wysokiego swego schronienia, przypatruje się straszliwey walce, między temi dwoma naydrapieżnieyszemi potworami tych krain. Po sześćkroć, dway ci zapaśnicy passująo się z sobą, wydobywali się na powierzchnią wody, która wkrótce zafarbowała się posoką, a tygrys porwany za żebra przez krokodyla, stał się łupem swego przeciwnika.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 17 listopada: rub. srebrny 3 rub. $77\frac{1}{4}$ kop., dukat nowy 11 rub. 50 kop. stary 11 rub. 50 kop. imperyał 37 rub. $72\frac{1}{2}$ k.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 21 godz. 6 z rana	27 cal. 8,8 lin.	— 8 stopni.	Wschodni.	Pogoda.
	d. 22 — — —	27 — 3,2 —	— 0,5 — —	Póln. Zachod.	Pochmurno
	d. 23 — — —	27 — 1,3 —	+ 5,5 — —	Południowy.	Pochmurno

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 138.

Wilno dnia 23 listopada v. s. 1825 Roku.

1. W drukarni XX. Missyonarzów przy kościele ś. Kazimierza, wyszło z druku nowe dzieło pod tytułem: Historya początku i postępow poezyi w rozmaitych jey rodzajach, z francuzkiego na polski język przełożone przez A. J. Jurkowskiego. Cena exemplarza złotych polskich dwa.

Można tego dzieła dostać w teyże drukarni XX. Missyonarzów, w xięgarniach PP. Zawadzkiego i Morica, oraz w Redakcyi Kuryera Litewskiego. Wilno d. 21 listopada 1825 r.

Wolno drukować dnia 21 listopada 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

O z b i e g a c h

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na pismie świadectw aresztanci: Iwan Osipenko, Franciszek Łopaciński, Maksim Pawłow, Abram Wasiljew, Grzegorz Konstantynow, Leontiusz Smiały, Antoni Minkiewicz, Pantaley i Maksim bez nazwiska, powiadali, że są włościanami: Osipenko czernihowskiey gubernii kozieleckiego powiatu, ze wsi Jamonki, obywatela Sokołowskiego; Łopaciński witebskiey gubernii, połockiego powiatu, Borysochlebskiego monastyra ze wsi Bielczyc; Pawłow orłowskiey gubernii, karaczewskiego powiatu, ze wsi Kuprela, obywatela Mikołaja Hawryłowicza Weriowkina; Wasiljew orenburskiey gubernii, sielabińskiego powiatu, ze wsi Kurtomyszewskiego obywatela półkownika Kitajewa; Konstantynow i Smiały dworskiemi ludzmi sankt-petersburskiey gubernii, pierwszy Jenerałowey Czalikowey, a drugi półkownika Sakerowa; Minkiewicz, mieszczaninem miasta Smoleńska; Panteley i Maksim rodem z miasta Chersonu; na osnowie Imiennego N a y w y ż s z e g o Ukazu pod d. 23 februaryi 1823 r. uznani za włóczęgow i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włocęgow: Osipenko wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy okrągławey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie ciemnobląd, od urodzenia lat 20; Łopaciński wzrostu 2 arsz. 6¼ wiersz., twarzy bladey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie światłobląd, od urodzenia lat 20; Pawłow wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy bladey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie ciemnych, a na wąsach bląd, od urodzenia lat 37; Wasiljew wzrostu 2 ar. 6 wier., twarzy bladey, nosa długiego, oczu karych, włosow na głowie wąsach i brodzie ciemnobląd, od urodzenia lat 43; Konstantynow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy czystey, białey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie światłobląd, od urodzenia lat 17; Smiały wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy pstrey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie wąsach i brodzie bląd, na prawem oku ma bielmo, od urodzenia lat 33; Minkiewicz wzrostu 2 arsz 2 wiersz., twarzy bladey, nosa miernego, oczu szarych, włosow na głowie ciemnobląd, od urodzenia lat 18; Pantaley wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosow na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie bląd, od urodzenia lat 28; i Maksim wzrostu 2 arsz. 5½ wierszkow, twarzy ciemney, nosa miernego, oczu karych, włosow na głowie, wąsach i brodzie czarnych, od urodzenia lat 30; a zatem jeśli pomienieni włoczęgi, okażą się do kogokolwiek należącymi, aby ten w prośbie o ich powrócenie postąpił podług istotney mocy pomienionego Ukazu. Dnia 31 oktobra 1825 roku.

Sowietnik Demian Czerniajew.
Sekretarz Jan Zahorowski.
Powytczyk Zieniewicz.

---

1 Oświadczenie Imieniem Kamerjunkra Dworu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Stanisławą Hrabiego Tyszkiewicza w rzeczy następney:

Po zeyściu z tego świata oyca oświadczającego się Jenerała Woysk Pol. Janusza Hrabiego Tyszkiewicza rozważony stan pozostałych interessow, wskazywał jedyny środek oswobodzenia się od processow, i ochronienia części dla sukcessorów, całą massę funduszow oddać pod rozbior jego wierzycielom, od których pozostałość była widokiem jego dzieci. W tym rzeczy położeniu potomstwo zeszłego Janusza Tyszkiewicza jako to: oświadczający się Stanisław syn, Anna w zamęściu Kościałkowska Marszał. i Zofija dziś Przeciszewska Marszałkowa córki, opierając jedyną nadzieję na pozostałości dzielić się z czasem, według przepisanego ustawami względem braci i siostr stopnia sukcessyi, byłyby obowiązane, lecz oswiadczający się Stanisław Tyszkiewicz spostrzegając, że z powodu przewlekającey się exdywizyi narastają znaczne procenta, i przez ponoszące się liczne wydatki na utrzymanie oney, uszczupla się Massa majątkow tak, że pozostałość od rozbioru wierzycieli w czwartey części na siostry przypadająca zbyt mały dla nich wskazywała fundusz; w takim razie oświadczający się przenosząc los siostr nad własne dobro, zgodził się na to aby one całość naznaczonych posagow osiągnęły, i zobowiązał *W. Wiktora Sugietty* aby opuszczając widoki, i dobro moje, dla siostr losu nietamował: które doświadczając takiey powolności, i ofiar, postanowiły bratu wywdzięczyć się, a to koleją następną, że jeżeli z exdywizyi otrzymają życzone sobie posagi, w ówczas przyrzekły dożywotnią pensyą po kilka tysięcy zł. pol. corocznie bratu wypłacać, a po naydłuższym życiu matki Dobrodziki Eufrozyny Hrabini Tyszkiewiczowey jakiby fundusz z prawa natury na ich schedy przypadał, zrzec się na brata obowiązały się, i zrobić go jedynym tak ruchomego jako i nieruchomego majątku sukcessorem postanowiły. Po promulgacie dekretu Sądu taxatorsko-exdywizorskiego Srzednickiego siostra Anna z Tyszkiewiczow Kościałkowska i Zofija Tyszkiewiczówna, widząc że los ich z wyroku rozbiorowego jest ustalony, a bratu nic prawie nie pozostało, słodząc zatym nadzieją smutny stan jego, i wywiązując się z pod prawa appelacyynego przystąpiły do spełnienia obowiązku dobrowolnie przedsięwziętego, lecz

oświadczający się pomimo swey krytyczney pozycyi, chcąc okazać nieinteressowany dowod przywiązania, nie przyjął od siostr przyrzeczoney pensyi, ale żeby mieć choć w następstwie straty sobie wynagrodzone, na ufności względow matki, na które wiecznie starał się zasługiwać, przyjął rzeczony dokument wydający się, w roku 1818 mca augusta 11 dnia przez obie siostry podpisany, i swiadectwem pieczętarzy stwierdzony, a w 1819 roku mca 8bra 4 dnia w aktach Ziem. Ptu Szawelskiego ingrossował, przyznanie takowego dokumentu nie czyniono z racyi różnych uwag na stosunki kredytorow, a szczególnie żeby nieobrazić względów matki; dopełnienie tey formalności zostawiły siostry do pory swobodnieyszey, spodziewając się że niechybnie kredytorowie jako zadowolnieni, życzyć będą zawarcia z bratem ugody; udzielnie drugim dokumentem w teyże dacie w roku 1818 augusta 11 dnia wydanym a w 1819 8bra 4 d. w Ziem. Szawelskim aktykowanym, Anna Kościałkowska i Zofija Tyszkiewiczówna siostry rodzone odstąpiły na powrót bratu Stanisławowi Tyszkiewiczowi summę warunkowie do życia Klarze Wisłouchowey zapisaney, na darownym zapisie zeszłego JW. Referendarza Hrabi Wincentego Tyszkiewicza na sto tysięcy zł. pol. dla Stanisława Tyszkiewicza wydanym, wyrokiem Sądu Exdywizorskiego dla siostr zostawioney i powyższym dokumentem do oświadczającego się brata powróconey, późniey gdy kredytorowie zeszłego Janusza Tyszkiewicza wezwali oświadczającego się do ugody, siostry o tém uwiadomione, również zażądały aby brat onym wydał kwietacyą, i na udowodnienie swojey stałey wdzięczności powtórnie w roku 1822 mca apryla 13 dnia podobnież z podpisami rąk swoich, i świadectwem pieczętarzy, oraz w dopełnienie należytey formalności powagą podpisu naznaczonych przez dworzańską opiekę siostrom opiekunow utwierdzony, i do stolicy przesłany bratu który dla ważnych interessow lat kilka w St. Petersburgu zostaje, i niewiadomy jego do swey Gubernii powrót, zmitręża kommunikacyą z rodzeństwem, dla dopełnienia onemu przy świadkach godnych wiary, i listami uręczonego przyznania, w powyż wyrażonym dokumencie przez siostry w roku 1822 wydanym: na wszelki przypadek oświadczający się dla uprawnienia swych zapisow wszedł z prośbą do Rządzącego Senatu, i w roku 1825 oktobra 8 dnia za rezolucyą Ober-Prokurora do dzieł Metryk przy 3cim Departamencie Rządzącego Senatu do akt wniosł, gdy teraz od osob godnych wiary zostaję zapewnionym, że matka Dobrodzika wie o naszych familiynych układach, i że w tym nic sprzecznym jey myśli nie uważa, co jest wymiarem sprawiedliwości: po zawarciu ugody z kredytorami, gdy już nie jest sekretem dla matki nasza czynność, oświadczający się nie ma dziś powodow z działań moralnych czynić dalszey tajemnicy, owszem dla należytego bezpieczeństwa oświadczający czuje się bydź obowiązanym, objawić powyższe zapisy przez aktykacyą i ingrossacyą do xiąg pod wiadomością Naywyższey Kraju juryzdykcyi zostających uprawnione, i przeto przez publiczną gazetę one ogłasza: a również tym oświadczeniem pragnie udowodnić JW. matce Dobrodzice, że w układach między córkami a synem nie było nic względem jey wykraczającego, że bynaymniey nie ścieśnialiśmy przez to jey prawa, i woli, a zostawiono tylko bratu po jey day Boże naydłuższym życiu widok pewności, opartey na szczerym we względach matki zaufaniu.

Pozwolono drukować, 19 listopada 1825 r. Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Żukowski.

---

2 Wileński Rzymsko-Katolicki Konsystorz w sprawie UUnych Jerzego i Brygidy z Rudnickich Niepokoyczyckich Podkomorstwa powiatu bobruyskiego, początkowie w Konsystorzu Rzymsko Katolickim Mińskim o nieważność małżeństwa prowadzoney, a następnie za rozrządzeniem Rzymsko-Katolickiego Duchownego kollegium od dnia 9 grudnia 1824 do Konsystorza tuteyszego na rewizyą odesłaney, postanowił z powodu niejawienia się dotąd pozwaney Brygidy Niepokoyczyckiey i nieświadomego mieysca jey pobytu, umieścić trzykrotne wezwanie w wiadomościach St. Petersburskich i w Kuryerze Litewskim, oraz zapowiedzieć teyże Niepokoyczyckiey; że jeśliby w przeciągu półrocznego terminu od daty pierwszego zamieszczenia w Gazetach nieuczyniła żadnego zgłoszenia do Sądu Konsystorza ninieyszego przez siebie lub prawnie umocowanego, w takim razie dzieło UUnych Niepokoyczyckich, chociażby pod zaoczność pozwaney w assystencyi i zastępstwie przysięgłego obrońcy zostanie doprowadzone do ostatecznego wyroku.

Assesor Kanonik Wileń. X. Piotr. Cybowicz.

Sekretarz Wincenty Stefanowski Radca Honorowy.

---

3. Sąd taxatorsko-exdywizorski na rozdział między wierzycielow funduszu JW. Matensza b. Podkomorzego Nowogr., i W. Jana Kapitana woysk pol. Markiewiczow Remissą Sądu Głów. Litew. Grodzień. 2go Depatamentu dnia 2 8bra teraz. roku zaferowaną ustanowiony, w terminie przez tęż Remissę zakreślonym to jest w dniu 3 praesen. do majętności Sawicz w Ptcie Nowogr. sytuowaney przybywszy, po uprzątnieniu akcessoryynych czynności, komportacyą tak na dłużnikach i kredytorach, jako też i dalszych interessowanych osobach stawających i niestawających, z obowiązkiem spełnienia oney w dniu 2 januaryi przyszłego 1826 roku do Kancellaryi Ziem. Nowogr. na 4niedzielną persystencyą przeznaczył, termin powtórnego sądowego zjazdu w dniu 10 7bra tegoż roku zakreślił, żeby zatém wszyscy kogo to interessować może powiadomieni byli, przez awizacyą ninieyszą obwieszcza, i że skutkiem Remissy Sądu Głów. na nieprzyniesione do tego konkursu pretensye wieczysta amissya zapisaną będzie ostrzega. Dat 1825 9bra 7 dnia.

Prezydujący Felicyan Wereszczaka Sędzia Ziem. Ptu Nowogródz. Franciszek Pietraszewski Sędzia Ziem. Ptu Nowogrodz. Exdywizor Aloizy Przecławski Sędzia Ziem. Ptu Słonim. Exdywizor.

Regent Franciszek Stefanowicz.

---

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na wzięcie w dzierżawę wszystkich w Mińskiey Gubernii pocztowych stacyy od 1 stycznia 1827 do tegoż dnia stycznia 1830 roku, będą się odbywać targi, pierwsze dwa w powiatach, a mianowicie: 1szy decembra 10 teraźnieyszego 1825 roku, 2gi 12 januaryi 1826 roku, a 3ci i ostateczny w Mińskiey Skarbowey Izbie w czasie kontraktow marca 10 dnia, a dla przetargu d. 11; a zatem zechcą życzący przybyć na wyżey oznaczone terminy, na pierwsze dwa w powiatowych miastach do Marszałkow, a na ostatni kończący do Izby Skarbowey z dostatecznemi ewikcyami. Dnia 6 listopada 1825 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Tytularny Sowietnik i Kawaler Felicyan Arcimowicz.

Powytczyk Tomkowicz.

---

3. Excerpt oświadczenia z Protokułu potocznego Ziem. Wileń. w dacie niżey wyrażającey się zapisanego et eorundem pod pieczęcią tegoż urzędu wydan.

Roku 1825 miesiąca nowembra 3 dnia. Przed Aktami Ziemskiemi Ptu Wileńskiego stawając osobiście JO. Xiężna Marya z Sapiehów Puzynina Star. Szaternicka oświadczenie przez się podpisane wpisać do protokułu podała które tak się wyraża: Oświadczenie wespół z processem imieniem JO. Xiężny Maryi z Sapiehów X. Puzyniney Starościny Szatern. zanosi się z następney okoliczności: powziąwszy wiadomość żałca delatorka Xiężna Marya Puzynina z Gazety Kuryera Litew. z N. 97 pod dniem 19 augusta 1825 roku awizowanego pozwu do Sądu Ziem. Nowogrodz. Wołyńskiego w Gubernii Zytomirskiey od JOO. Xiążąt Antoniego Szambelana JEGO CESARSKIEY MOSCI i Stanisława b. Porucznika Gwardyi Polskiey sukcessorow zeszłego ś. p. JO. Xięcia Stanisława Jabłonowskiego Senatora Wojewody Królestwa Polskiego, synów, iż z uczynioney konwencyi w roku 1804 dnia 25 stycznia w Kijowie w Sądzie Głownym przyznany z zeszłym Xciem Stanisławem Jabłonowskim oycem obżał. o odstąpienie piątey części Klucza Sieliczowskiego na dobrach na Wołyniu położonych, stopniem sukcessyi po zeszłey Annie Xiężnie Jabłonowskiey Wojewodzinie Brasławskiey na dellatorkę spadło za summę 240000 zł. ustąpiono, z jakowey summy żał. delat. przy czynieniu konwencyi przez plenipotenta swego Felixa Kodłubickiego na konto swey należności więcey nieodebrała jak 100,000 zł., a przy zeszłym JO. Xięciu Wojewodzie Jabłonowskim 148,00 zł. do dwóch lat na procencie zostawiła, nadto osóbno summę z teyże sukcessyi za gabinet naturalny dla niey od skarbu MONARSZEGO należną czer. zł. 3,400 do terminu dwuletniego z obowiązkiem procentowania zostawiła, a to na rzecz ewikcyi do rozliczenia się o piątą część z długow pozostałych do zabonifikowania kredytorów samych tylko zeszłey Xiężny Anny Jabłonowskiey Wojewodziny Brasławskiey, a nie za własne żałcey delatorki debita, która dziedziczny swóy majątek w Gubernii Wileńskiey posiada, w ogóle z summy zł. 216,000 na ewikcyą zastawując, chciała mieć sobie zaliczone procenta corocznie wypadające, lecz zeszły Xiążę Wojewoda Jabłonowski nabywca piątey części klucza Sieliczowskiego, za życia swojego z kredytorami zeszłey Anny Xiężny Jabłonowskiéy niewiadomo czy się rozliczył i wiele z summy na ewikcyi przez żałcą delatorkę zostawioney na schedę piątey części przypadało do zapłacenia nieuwiadamiając, procentow należnych niepłacił i summa jaka pozostała do zwrótu dla żał. delatorki od kredytorów zeszłey Xiężney Anny Wojewodziny Brasławskiey Jabłonowskiey nie objawił, po zeyściu zaś jego z tego świata obżałowani Xiążęta, sukcessorowie, nieskładając żadnych kwietacyow, ani też uzyskanych dekretów przez kredytorów tylko zeszłey Anny Xiężny Jabłonowskiey Wojewodziny Brasł., mającey prawo dopominania się z summy pozostawioney na ewikcyi, a do żał. delatorki należney, przez awizacyą pozewną w Gazecie Kuryera Litew. ogłoszoną dając wiedzieć, że summy 216,000 zł. z procentami dwa razy tyle zwiększoney dla żał. delatorki należney niejacyś kredytorowie nie zeszłey Xiężny Anny Jabłonowskiey Wojewodziny Brasław. na rzecz tylko których takowa summa w ewikcyi u Xięcia Wojewody Jabłonowskiego zostawała, ale zmyślonemi pretensyami do żał. delatorki urościwszy pretensye napastne i niewinne, takową summę rozebrali, jakoto W. Kajetan Łyszczyński nigdy żałcey nieznajomy i żadnego interessu z delatorką nie mający, kredytorem utytułowawszy się żałcey jakoby część summy od obżał. na rzecz żałcey uzyskał, również JW. Amalia Jelska siostra rodzona żałcey jakoby uformowała pretensyą z tey summy czer. zł. 1068 odebrała, nadto jeszcze przez tęż Gazetę nowy pretensor żał. delatorki, W Michał Pruszak ogłoszony że stosuje pretensyą do summy za Gabinet naturalny czer. zł. 3,400 jakoby za cessyą jemu za granicą wydaną przez delatorkę i tén jakoby przez proces poszukuje u obżał. wspomnioney summy, na co żałca delatorka odpowiada że z W. Michałem Pruszakiem nigdy żadnego interessu nie miała, kredytu nie zaciągała, i tey summy gabinetowey nigdy w kraju, ani za granicą niedawała, a zatem że tak W. Łyszczyńskiego jako W. Pruszaka, jako też u JW. Jelskiey siostry swojey, jeśli stosują jakie pretensye do żałcey, te są niesprawiedliwe i takowych nie akceptując, gdyż takowe nie są kredytorami załcey Xiężny Anny Jabłonowskiey owszem że nakrzywdę żał. delatorki niewinnie i zaocznie są uroszczone, takowe manifestuję i że swojey summy z procentami zaległemi u obżał. Xiążąt Jabłonowskich dopominać się prawnie będę przez niniejsze oświadczenie i process w Aktach publicznych zanaszając, ogłaszam, i takowy własną podpisuję ręką. Dat jako wyżey w Wilnie. U tego oświadczenia podpis w protokule taki. Marya z Xiążąt Sapiehów Puzynina.

Za zgodność z protokułem zaświadcza Regent Jan Zienkowicz.

Pozwolono drukować. Dnia 16 listopada 1825. Cenzor Radzca Kollegialny Symon Żukowski.

---

3 Od Mińskiey Skarbowey Izby tém ogłasza się, iź położone w tuteyszéy gubernii Skarbowe majątki, i czynszowe artykuły, wyrażone w przyłączoney przy tém Wiadomości, oddają się wszystkie w 12toletnią od 12 apryla 1826 roku arendę, a starostwa Brasławskiego folwark Marjanow do 13 nowembra 1836 roku, a dla targów terminy naznaczone tegoż roku w czasie Mińskich kontraktów w miesiącu marcu: pierwszy 6, drugi 8 a trzeci ostateczny d. 10, a na przetargi d. 13; a zatem życzący wziąć takowe majątki i czynszowe artykuły w arendę, zechcą pızybyć na terminy do tey Izby z dostatecznemi, odpowiadającemi dwuletniemu dochodowi, kaucyami. Dnia 31 oktobra 1825 roku.

Za Sekretarza Hołyniewicz.

Wiadomość sporządzona w Mińskiey Skarbowey Izbie o majątkach Skarbowych i czynszowych artykułach, do oddania z publicznych targow od 12 apryla 1826 roku w arendę.

Nazwisko majątków.	W nich folwarków.	Podług ostatniey rewizyi. Domow.	Dusz. Mężk.	Dusz. Żeńsk.	Ziemi. Uprawney. Dziesięcin.	Ziemi. Sianożęci. Dziesięcin.	Rocznego podług inwentarzów opłacanego dochodu, i naddanych tak w czasie przeszłych, jako i w czasie ostatnich targów. Srebrem. Rub.	Srebrem. K.	Assygn. Rub.	Assygn. K.
w Powiatach.										
Wileyskim.										
Starostwo Bytkowskie	—	—	—	—	105	7 z sążniami.	68	—	—	—
Dziśnieńskim.					Włościańskiey uprawney i sianożęci					
Część Starostwa Sutorowskiego . . .	—	2	5	6	73	—	62	40	—	—
					ekonomiczney 41	10 z sążniami.				
					Włościańskiey uprawney i sianożęci					
Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow	1	10	21	31	—	448	989	$6\frac{3}{4}$	—	—
					ekonomiczney 75	12 z sążniami.				
Borysowskim.					Włościańskiey uprawney i sianożęci.					
Starostwo Hibayłowskie	1	46	106	116	716	—	601	$42\frac{1}{2}$	—	—
Bobruyskim.					ekonomiczney uprawney i sianożęci. 131 z sążniami.					
Starostwo Grajewszczyzna	—	—	—	—	19	1 z sążniami.	12	96	—	—
							naddano. 2	4		
Pińskim.					Włościańskiey uprawney i sianożęci.					
Starostwo Saczkowickie	—	6	13	15	287	z sążniami.	69	—	—	—
							naddano. 76			
Starostwo Suszyckie	—	—	—	—	59	4 z sążniami.	46	20	—	—
							naddano. 5	30		
Starostwo Czerniachowskie	—	—	—	—	16 z sążniami.	—	14	25	—	—
							naddano. 2	75		
Starostwo Załuskie	—	—	—	—	75	2	36	45	—	—
					z sążniami. Włościańskiey uprawney i sianożęci.					
Starostwo Swałowickie	1	11	32	40	347 z sążniami.		146	40	—	—
					ekonomiczney w ogóle. 257 z sążniami.					

Uwaga. Wymienione w tey wiadomości Skarbowe majątki i czynszowe artykuły wszystkie oddają się w 12toletnią arendowną dzierżawę, a Starostwa Brasławskiego folwark Marjanow do 13 nowembra 1836 roku.

Sowietnik Tadeusz Allard.

Za Sekretarza Hołyniewicz.

2. Opieka Szlachecka powiatu Wileńskiego wypełniając ukaz z Rządu Gubernialnego Litewsko - Wileńskiego dnia 4 teraźnieyszego miesiąca za Nrm 34,580 otrzymany, ogłasza: że będące pod jey zawiadywaniem majątki w powiecie a domy w mieście Wilnie położone, wypuszczają się w roczną i kilkoletnią arendowną dzierżawę, dla rychleyszego uspokojenia należności skarbowey. Życzący takowe majątki lub domy zaarendować raczą na sessyą Opieki celem ułożenia się w dniach 1, 2 i 3 następującego miesiąca grudnia z pewną i dostateczną poręką przybydź. Rzeczone majątki są następnie, Worona i Trokieniki Czyża, Buywidziszki Łappy, schedy po exdywizyi Bijuciszek majątku Walentynowicza, Kowszadoła Pisanków, Oleszyn i Gasperolin Downarowicza, Werusow i Łowmiany Lawdańskiego, Rostyniany Kosmowskich, Goza i Szulniki po Hr. Pleterowey, Woydaciszki Korsaka, Antokście Maleckich, Kiena Sławińskiey i dalsze schedy tego majątku, oraz niektóre schedy Inkietr, Zacharyszek, Białey Waki i Olgimian po Wańkowiczu, Abramowszczyzna Wersockiego, Iszoryszki Zaborowskiego, Antonow Romanowicza, Działuny Morawskiey, Medyna Houwalta, Mieduiki Grabowskiego, 300 dusz męzkich oddzielonych od majątku Lukoyń Hr. Kossakowskiego, i 30 od majątku Ciechanowiszek Drzewickiego, oraz Lewaynie Byczkowskiego. Domy w mieście Wilnie: Andrejewa, Zienkowicza, Wiszniewskiego, Zafatego i Zabłockiey. Inwentarz wspomnionych majątków i domów, można w każdym czasie widzieć w Kancellaryi Szlacheckiey powiatu Wileńskiego. Roku 1825 listopada 18 dnia. Prezydujący w Opiece Marszałek (podpisano) Ignacy Baliński.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Z. Siemaszko.

---

2 Vidimus z xiąg Mieyskich Ratusza Nieświzkiego.

Roku 1825 miesiąca februaryi 19 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI mieyskiemi Ratusza Nieswizskiego czyni się oświadczenie wespół z manifestem w Imieniu WJPana Stanisława Rubkiewicza b. Porucznika Woysk Polskich, przeciwko W. Andrzejowi Zbaraszewskiemu obywatelowi Powiatu Słuckiego oto: iż w roku 1823 miesiąca marca niepamiętam którego dnia nie w większem jednak przeciągu czasu, nad tydzień od dnia pierwszego poczynających się kontraktów Nowogródzkich dwa lata w teraźnieyszym roku na kontrakta Nowogródzkie konczy się, miałem wydany dokument na ordynaryynym papierze z arkusza wpół złożonego od W. Andrzeja Zbaraszewskiego Porucznika Woysk Polskich ręką W. Leopolda Bojanowskiego pisany, na rubli srebrnych czterysta z podpisem ręki obligodawcy (Andrzey Zbaraszewski) bez żadnych pieczętarzow; termin takowey opłaty nastąpić miał, według opisu w dzień śgo Jerzego tegoż samego roku, a gdy W. Zbaraszowski w zakreślonym terminie exolucyi nie uczynił tylko a konto procentu nadpłacił rubli srebrnych sześć, i swoją ręką na dokumencie zakonotował, przeciągnęło się do dwóletniego przeciągu, a w czasie dopioro przez nieszczęśliwy przypadek, takowy dokument po długim nie opłaceniu się niewiem którego dnia i jakim sposobem w moim domie między innemi papierami leżąc zatraconym czyli też skradzionym został, a za tym zanosząc niniejszy manifest oświadczający, że takowy dokument jako odemnie żadnego przelewu niema i niekomu więcey jak tylko mnie Stanisławowi Rubkiewiczowi służący podniesionym bydź niemoże, i żadnego waloru stanowić nie będzie miał prawa, niniejsze oświadczenie w protokule potocznym Ratusza Nieswizskiego zapisując; manifestuję się przeciwko W. Zbaraszewskiemu ręką własną podpisuję się. U tego Manifestu podpis aktora takowy Stanisław Rubkiewicz Por. Woysk Pol. a z nich i ten vidimus dnia 17 marca roku idącego 1825 pod pieczęcią urzędową tey Juryzdykcyi stronie potrzebującey jest wydan.

N 176. Burmistrz Piotr Bohdanowicz
Ławnik Icko Gorfunkel.

Roku 1825 miesiąca 8bra 19 przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Słuckiego jako po odwołaniu Sessyi ranney sądowey osobiście stanąwszy WJPan Stanisław Rubkiewicz Porucz. Woysk Pol. niniejszy vidimus oświadczenia do Akt podał.

N. 68. Przyjąłem Ignacy Kuncewicz Słucki Ziem. Aktowy Regent.

Pozwolono drukować 10 listopada 1825 r. Cenzor Radzca Kolegialny Symon Zukowski.

---

2. ALEXANDER Pierwszy IMPERATOR Samowładnący Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Adamowi Moniuszkowi Komor., Mikołajowi Heydukiewiczowi Sędziemu Gran. Pttu Miń., PP. Franciszce Downarownie i Róży Matusewiczownie Maryawitkom Miń. w assystencyi im przyzwoitey kredytorom i pretensorom, Piotrowi Torczyńskiemu Sędziemu Gran. Pttu Miń., Józefowi Antoszewskiemu, Józefowi Bohuszewiczowi b. Prezydentowi Magistratu Miń., Józefowi Kwiatkowskiemu Chirurgowi, Debitorom, jako po Dekrecie pod stannością obżałowanych w roku 1823 augusta 3 dnia ogłoszonym, Exdywizyą i komportacyą przeznaczającym i jako temuż dekretowi a także w roku 1824 junii 20 nastałemu a 26 dnia ogłoszonemu skutki powyższego Dekretu nakazującemu nie uległyw, a Bonifacemu Suszczyńskiemu Regentowi Gran. Bobruyskiemu w stopniu Klejewskiey, Franciszkowi Kulakowskiemu Porucz. b. woysk Polsk., Rozalii Posinickiey w assystencyi jey przyzwoitey, Agacie z Kalinowskich Rotm. Grodzień. matce, a Józefowi synowi Bilwinom, Magdalenie Wenichowey lub jey sukcessorom ich opiekunom, oraz kuratorom, Florentyniemu kupcowi i obywatelowi miasta Wilna, oraz dalszym kredytorom i pretensorom, udzielnie Michałowi Czechowskiemu Architektowi Gubernskiemu Miń. Tytular. Sowiet., Xiędzu Snarskiemu Kanonikowi lub je-

go sukcessorom opiekunom i kuratorom, Franciszkowi Sancewiczowi. Sukcessorom i ich opiekunom zeszłego Józefa Narbuta Policmeystra Miń. i Kawalera, Józefowi i Stanisławowi Jurkiewiczom Rott. b. Województwa Miń., Grafowi Manuzemu Orderow Kawalerowi lub jego sukcessorom ich opiekunom oraz kuratorom, Brochockiey lub jey sukcessorom ich opiekunom i kuratorom, Stanisławowi Gotlibsonowi Sowietnikowi, sukcessorom zeszłego Marcina Dariana Professora Gymn. Miń. ich opiekunom i kuratorom. Nadzieżdie Lubow Dobrzyńskiey Sowietnikowey w assystencyi jey przyzwoitey. Zeszłego Felixa Wiernikowskiego sukcessorom ich opiekunom i kuratorom. Xiędzu Stanisławowi Byszkowskiemu Gwardyanowi klasztoru XX. Bernardynow Mińsk., Józefowi Łozińskiemu. Pelagii ze Snitkow Sułkowskiey Strapczyney Miń. w assystencyi przyzwoitey. Klemensowi Kowalewskiemu b. kupcowi miasta Mińska, Agacie Jancykowey z dokładem jey potomstwa ich opiekunom i kuratorom. Michałowi Romanowskiemu Artyście, i Star. Leybie Michelowiczowi Kapłunowi, Elżbiecie Leonorze z Chełmowskich w assystencyi przyzwoitey matce, Alexandrowi Józefowi i Zacharyaszowi synom Zaliwskim, z dokładem opieki i kuratorow, Justynie z Zaliwskich Dybowskiey w assystencyi męża działającey, sukcessorom zeszłego Dominika Zaliwskiego Reg. Gran. Miń., oraz Jankielowi i Dowidowi Szmuyłowiczom Prorokowym i dalszym bydź mogącym sukcessorom zeszłey Lei Szmuyłowey Donowiczowey. Wolfowi Cegielnikowi jako debitorowi a Izraelowi jako paręcznikowi Judowiczom obywatelom miasta Mińska, tudzież dalszym debitorom jako rozprawę niestannością swoją zwlekającym, iterum loco per agende executionis, a Leyzerowi Mowszowiczowi Szteynhauzowi mieszczaninowi Miń. jako w czasie rozprawy ninieyszey do processu powod dającemu, pozew do finalney konkursowey rozprawy przed Sądem Magistratu Miń. bydź mającey, przed tenże Sąd z instancyi Ur. Józefa Baszyńskiego b. Prezydenta miasta Mińska odwołującego się do oświadczeń pozwow, za onymi nastałych w Sądzie Magistratu Miń. Dekretow, a szczególnie żałoby w roku 1823 w maju 6, 8, 12 i 17 dniu kopijami wyniesioney a eor. 12 w Magistracie Miń. zaś 26 dnia w Ziemstwie Ihumeńskim zeznaney, i osobney w dacie 1823 roku októbra 18 wyniesioney a eor. 19 w tymże Sądzie zeznaney, za onymi w tymże roku 1823 augusta 3 dnia i poźnieyszego w dniu 26 junii 1824 roku ogłoszonych dekretow Magistratu Miń. z pierwszymi obżałowanemi pod ich stannością, a z innemi niestannych i dalszych wszelkich dowodow w sprawie złożyć się mających wyniesiony oto: iż obżałowani jedni mieniąc się bydź kredytorami żałującego a niemając na to prawnych dowodow, jako to: Moniuszko Komor. od roku 1808 licząc na żałcym kapitału rubli sr. 900 do roku 1819, od tey zaś daty rubli sr. 600. Zaś Maryawitki Miń. od roku 1807 kapitału rubli sr. 1200 a od roku 1809 rubli sr. 600 procenta ciągle do roku 1818 nad zakres praw statutowych, i Ukazow Rządzącego Senatu każdorocznie bez względu na nierealność ich pretensorstwa pobierali, i obżałowany Heydukiewicz za nabrane przez tegoż towary u żałgo rubli sr. 6 kop. 55 żałmu zostawszy dłużnym, nie dość że takowego quantum ani w kapitale, ani procentach żałmu nie oddał, ale nadto w interessie z Ur. Xawerym Obuchowiczem b. Prezydentem Sądów Głównych Miń. 2go Depart. i Kawalerem po rezolucyi w Sądzie Głównym Miń. 2go Depart. zapadłey, podstępnie inskrypcyą na czer. zł. 55, u żałgo wymogłszy, za oną do żałgo niesłuszny dopominek sposobisz, a także obżałowana Posinicka z obrachunku przez familią czynionego, skompletowała Dekretem Ziem. Miń. należności sobie rubli srebrnych 150, chociaż pobierała procenta do tey summy włączone, dopiero zaś zwrócić one pozostaje w obowiązku; równymże sposobem niesłuszny tworzą dopominek sukcessorowie, zeszłey Magdaleny Wenichowey za karteczką przez żałgo zaspokojoną, która za naliczone przez zeszłą Wenichowę procenta, wymożoną została. Takowa więc pretensya, jako na żadną uwagę nie zasługująca, gdy jest napastną skassowaną bydź powinna. Zeszła zaś Klejewska Prezbiterowa Dukorska w stopniu którey obżałny Bonifaoy Suszczyński Regent Gran. Powiatu Bobruyskiego, kartę na rubli sr. 150 mający, po uczynionym obrachunku a procent od oney liczony w roku 1816 rodzoną swoją siostrę Urodzoną Katarzynę Suszczyńskę na kwaterze i stołe oraz wszelkich jey stanowi przyzwoitych wygodach i zabawach u żałgo zalokował i zato od każdego mca po rubli sr. 12, żałcemu bonifikować obowiązek na siebie przyjął. Skutkiem czego żałcy wspomnioną siostrę obżałgo przez miesięcy 10 utrzymując rubli sr. 120 spendował, a zatém pretensya obżałgo za karteczką gdy zostanie uznaną bydź słuszną, więc kapitału rubli sr. 120 z wypadającemi dla żałgo od onego procentami, obżałny w obowiązku zostaje zapłacić. Udzielnie zeszły Dominik i żyjąca Leonora Zaliwscy wyjednawszy u żałgo za obżałnych dane Jenerałowi Bykowskiemu poręcznictwo, nawzajem żałgo zapewnili dokumentem w roku 1808 julii 15 d. wydanym, że wszelkie straty ze skutków paręcznictwa wynikłe, wynadgrodzą, lecz gdy przyszło do tego że Generał Bykowski za dług obżałnych tradycyą do żałgo majątku dopełnić w roku 1810 marca 29 dnia przedsiębrał, wówczas od tego żałcy oswobodzając się gotowego grosza z własnych pieniędzy wydatkował za obżałnych rubli sr. 12, które powrócić żałcemu z procentami obżałni jako naturalni zeszłego Dominika Zaliwskiego sukcessorowie w obowiązku pozostajecie. Zeszła zaś Łeja Szmuyłowa Danowiczowa Prorokowa za danie przez żałgo za tęż obżałną załogu dla wzięcia Borysowskiego odkupu, dokumentem 1813 roku nowembra 20 d. zawartym i tegoż czasu w Magistracie Miń. zajawionym, obowiązała się za każdy miesiąc opłacać żałcemu po rubli sr. 30. Lecz gdy w żadney części takowemu swojemu opisowi dotąd satysfakcyi nie uczyniła, więc za wynaszaremi kilkakrotnie ze strony żałgo pozwami, taż Łeja pod życiem swoim godząc na zwłokę sprawiedliwości, dozwoliła w roku 1823 apryla 3 dnia zapisać w Sądzie Magistratu Miń. poźnieyszemi nad ultymarnemi utwierdzony Dekret ultymarny, ze wskazem ogulney, summy rubli sr. 690 i osobno za winy niestannie i expensa prawne rubli sr. 20, a nie dościwszy satysfakcyi takowym wyrokom dni życia swojego ukończyła, zostawując po sobie naturalnych sukcessorow obżałnych Jankiela i Dowida Prorokowych, którzy jako naturalni sukcessorowie dopiero usprawiedliwić się razem z innemi są winni, jak równie kredytorowie dalsi z rachunkow handlowych uciążliwie

przez ichże czynionych na rozmaite ilości karteczki potrzymywawszy, samemi procentami powyżey opisanym sposobem od żałgo pobieranemi, a inni potrzymywawszy oczewiste Dekreta, drudzy po przeprowadzawszy podstępne zaoczne konwikcye, i one do skutku doprowadzając, do oświadczenia wszelkiego funduszu żałgo na satysfakcyą obżałnych przyczynili się. Załujący więc całkowity swóy fundusz tak z kapitałow i procentow na obżałnych debitorach zalegających, jako też z reszty handlu pozostałych towarow na taxę i exdywizyą poświęciwszy, gdy powołał obżałnych przed Sąd Magistratu Miń. i gdy przypadła sprawa naówczas pomimo zaprzeczenia przez niektórych obżałnych exdywizyi, po uprzedzonych w ninieyszym processie właściwych stopniach w tymże Sądzie Magistratu Miń. nastąpił w roku 1823 augusta 3 dnia wyrok, przez który gdy exdywizya a razem powtórnie komportacya udeterminowaną została, więc żałcy dostrzegłszy że takowy wyrok przez nikogo w żadnym czasie zaskarżony nie jest, należytą onemu satysfakcyą dopełnił. Lecz że obżałni ze swey strony uchybili, więc za wyniesionym przez żałgo po obżałnych w roku tymże 1823 oktobra 18 pozwem, znowu gdy przypadła sprawa na dniu 26 junii 1824 roku, w tymże Sądzie zakroczył wyrok, ze stawającemi skutki powyższego Dekretu nakazujący, a z niestawającemi niektóremi nad ultymarny z innemi zaś wszystkiemi z Lukrem Banicyi wieczney. Załujący przeto i takowemu wyrokowi jako również nie zaskarżonemu nie ulegać nie mógł, i dla tego w terminie komportacyą doiścił i w oney całkowity fundusz stosownie do edyktalnego pozwu w roku 1825 maja 6, 8, 12 i 17, kopijami podanego, a eor. 12, w Magistracie Miń, zaś 26 dnia w Ziemstwie Ihumeńskim zeznanego i osobno przez Gazetę Kuryera Litewskiego w 60, i w późnieyszych Numerach tegoż 1823 roku trzykrotnie rozawizowanego wyświecił, i wzajemnego doiszczenia skutkow powyższych wyrokow ze strony obżałnych oczekiwał. Lecz obżałni na dekretach wyż dattami wzmienionych zaprzestawszy, trzykrotnie już nakazywaney komportacyi w żadnym czasie ze swey strony niedoiścili, a tém sposobem w zgubnym processie utrzymując, żałgo na znaczne straty narazili, na swoje zaś pretensye zayść ammissyi dopuścili. A między tém towary wszelkie żałcego, część funduszu massy konkursowey składające, w komportacyi przez publiczną licytacyą wyprzedane i na zaspokojenie akcyzy obrócone zostały. Obżałowany zaś Leyzer Szteynhauz, w interessie własnym przez swoich opiekunow działając, dla zaciągnienia w Skarbie, Monarszym na polepszenie własney sytuacyi długu, w czasie pełnienia przez żałgo obowiązku Burmistrza Magistratu Miń. podstępnie wyjednałeś podpis świadectwa, dla oddania w załog obżałgo kamienicy posługujące, a później z obwinionemi zaprowadziwszy dzieło uzyskałeś pod rokiem 1822 decembra 29 dnia w Rządzącym Senacie Ukaz, zaciągniony w skutek opisow obżałgo opiekunow w Skarbie dług, uzyskać od żałcego i współowoczesnych urzędnikow a także z opiekunow obżałgo nakazujący; przewodnictwem którego, obżałny przez władzę wykonawczą u żałgo wyexekwowałeś na kapitał ass. i miedzią rubli 1163 kop. 70 z udzielnym od takowey summy procentem od d. 1 maja 1825 roku wypadającym. Załujący przeto tymże Ukazem mając wskazaną drogę poszukiwania na winnych swey straty, zarazem z innemi do jednoczasowey rozprawy powołuje obżałnyh do Sądu i prosi nadewszystko: Dekretow niéstannych w ninieyszym processie nastałych wyż dattami pomienionych aprobaty i warować na one locum standi previa solutione, skondemnowanym ininstandi nakazania, a koleją pretensyów niesłusznych i dla tego tranzaktami formalności nie mającemi oznaczonych, ze strony obżałnych titulo kredytorow i pretensorow przynieść się mogących, czy to ze względu nieformalności, czy to z racyi że obżałni przez niedoiszczenie co do komportacyi skutkow powyższych wyrokow w Magistracie Miń. dattami wgórze pomienionemi nastałych, na swoje pretensye zayść ammissyi dopuścili, tychże pretensyów rozciągając na one wiekuistą ammissyą skassowania, i od odpowiedzi niesłuszney za takowymi przez obżałnych pretendowaćby się mogącey, żałcego na zawsze uwolnienia, którzy zaś udowodnią prawnym porządkiem swych należności, tych za przebor procentow i za nie wolną prozekucyą żałgo detrunkatą i kassatą kapitałow ukarania, a innym realnym z majątku konkursowego satysfakcyi domierzenia. Pozostałości zaś onego, na własność żałgo zostawienia. Na fundamencie zaś dowodow żałcemu posługujących, summ poszczególnionych od obżałnych debitorow przychodzących tak w pozwie edyktalnym wyż dattą pomienionym, jako też późnieyszemi żałobami pojaśnionych, w kapitale z procentami każdorocznie wypadającemi dla żałgo na tychże obżałnych sądzenia, onych opłaty w terminie naykrótszym nakazania, a w przypadku zawodu inekwitacyi do wszelkich ich funduszow leżących ad extenuationem a do ruchomych z taxą wieczystą uznania, w razie zaś niewystarczenia ich mienia, z samemi osobami wedle prawa Statutowego Art. 98 Rozd. 4 postąpić władzy nadania, a takowych summ na satysfakcyą obżałnych kredytorow, którzy swoje pretensye udowodnią, po zdetrunkowaniu od kapitału procentów, nad zakres praw Statutowych i Ukazow a szczególnie 1815 nowembra 15, mocą takowegoż 1808 oktobra 28 dnia z Rzędzącego Senatu wyszłego, przez obżałnych titulo kredytorow u żałcego niesłusznie wymożonych, a do roku 1818 wszystkim obżałnym przez tegoż żałgo opłaconych, za restancyą na zaspokojenie ich należnościow, obrócenia. Juramentow dla obżałnych kredytorow przeznaczyć się powinnych tak na wierności komportacyi, jako też realności pretensorstwa wysłuchania. A dla niedopełniających w terminie prawnym Juramentow, i nieskładających komportacyi a także dla nieprzychodzących na termin rozprawy finalney jako już zapowiedzianey, wiekuistey ammissyi i upadu w rzeczy zapisania, a także na niestawających debitorach, żądań żałgo respective ich przynaszających się uskutecznienia, z rzeczy interessu wynikających warunkow przepisania. Jaki pozostanie od rozdziału na kredytorow fundusz, tego za własność żałcego niepodległą odpowiedzialności, ogłoszenia. Żądań uprzedniemi żałobami objętych we wszystkim uskutecznienia. Bliższości do dowodu i odwodu przy stronie żałgo zachowania. Szkod, strat i wydatkow prawnych, oraz tego wszystkiego co w sprawie dowiedzie się na obżałnych dla żałcego decydowania. Salva tey żałoby melioratione lub no-

wey wyniesienia. Pisan Roku 1825 oktobra 15 dnia w Mińsku.

Roku 1825 mca 8bra 25 dnia, Woźny niżey wyrażony zeznawam, iż tego Pozwu iterum loco peragende executionis jedynaście kopiy z niniejszym autentykiem zgodnych w sprawie W. Józefa Baszyńskiego b. Prezydenta Magistratu Miń., JWW. i WW. oraz Staroz., jako to: 1wszą W. Mikołajowi Heydukiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Min.: 2gą Zakonnym PP. Franciszce Downarównie i Róży Matusewiczównie i dalszym Mariawitkom Miń. w assystencyi im przyzwoitey: 3cią Agacie z Kalinowskich Rotmistrz. Grodz. pod asystencyą przyzwoitą działającey matce, a Józefowi synowi Bilwinom: 4tą Elżbiecie i Leonorze z Chełmowskich w asystencyi przyzwoitey matce, Alexandrowi, Józefowi i Zacharyaszowi synom Zaliwskim z dokładem opieki, Justynie Zaliwskich Dybowskiey w asystencyi męża działającey córce, sukcessorom zeszłego Dominika Zaliwskiego Regen. Gran. Miń.: 5tą JP. Józefowi Bohuszewiczowi b. Prezydentowi Magistr. Miń. 6tą Józefowi Antoszewskiemu: 7mą Jankielowi Szmuyłowiczowi: 8mą Dowidowi Szmuyłowiczowi Prorokowym braciom i dalszym sukcessorom zeszłey Lei Donowiczowey debitorki: 9tą Wulfowi cegielnikowi jako debitorowi, a Izraelowi jako poręcznikowi Judowiczom: 10tą Leyzerowi Mowszowiczowi Szteynhauzowi obywatelom i mieszczanom Miń. poosóbnemi kopiami niektórym oczywisto w ich własnych domach w mieście Mińsku leżących, a innym wszystkim oczywisto w ręce w tymże mieście Mińsku przed Sąd Magistratu Miń. popodawałem i pokładłem, i 11tą Adamowi Moniuszkowi Komor., Józefowi Kwiatkowskiemu chirurgowi, Bonifacemu Suszczyńskiemu Regen Gran. Bobruy. w stopniu Klejewskiey, Franciszkowi Kułakowskiemu Porucz. b. woysk pol., Rozalii Posinickiey w assystencyi właściwey, Magdalenie Wenichowey lub jey sukcessorom ich opiekunom i kuratorom, Florętyniemu kupcowi i obywatelowi Miasta Wilna, Xdzu Snarskiemu Kanonikowi jego sukcessorom opiekunom i kuratorom, Franciszkowi Sancewiczowi, sukcessorom ich opiekunom i kuratorom zeszłego Józefa Narbuta Policmeystra Miń i Kawalera, Józefowi i Stanisławowi Jurkiewiczom Rotmis. b. Wojew. Miń. Brochockiey lub jey sukcessorom ich opiekunom i kuratorom, Stanisławowi Gotlibsonowi Sowiet., sukcessorom zeszłego Marcina Daryana Prof. Gimn. Miń. z dokładem ich opiekunow i kuratorow, Xdzu Stanisławowi Byszkowskiemu Gwardyanowi klasztoru XX. Bernardynow Miń. Józefowi Łozinskiemu, Pelagii z Snitkow Sułkowskiey Strapczyney Miń. w assystencyi przyzwoitey, Klemensowi Kowalewskiemu b. kupcowi miasta Miń., Agacie Jancikowey w assystencyi kuratorow z dokładem jey potomstwa i ich opiekunom, Michałowi Romanowskiemu artyście, Staroz. Leybie Michelowiczowi Kopłunowi mieszczaninowi Miń., jako niemający w tey Gubernii osiadłości, a Grafowi Manuzemu Orderow Kawalerowi lub jego sukcessorom ich opiekunom i kuratorom, Nadjeździe Lubow Dobrzyńskiey Sowiet. w assystencyi jey przyzwoitey, Piotrowi Torczyńskiemu Sędziemu Gran. Miń., Michałowi Czechowskiemu architektowi Guber. Miń. Tytular. Sowiet. i Kawalerowi, i sukcessorom zeszłego Felixa Wiernikowskiego ich opiekunom i kuratorom, z ich imionami i nazwiskami oraz tytułami dla skuteczniey szego dóyścia ich wiadomości o nastałych wyrokach w niniejszym processie i o potrzebie niechybney stanności ich w Sądzie Magistratu Min. do finalney rozprawy oraz dla podania osobno o tém wszystkim wiadomości przez gazetę Kur. Lit. kilkakrotnie rozawizowaney i jeszcze zaawizować się mającey, do drzwi sądowych przed tenże Sąd Magistratu Miń. przybiłem i o terminie niechybnie finalney rozprawy, prawnie zawiadomiłem. Dat ut supra. Tomasz Tomkowicz W. M. M.

Roku 1825 mca oktobra, 26 dnia Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Magistratu miasta Mińska, stanąwszy osobiście Woźny wyżey wyrażony: Relacyą podanego pozwu ustnie zeznał, przyjąłem, i że jest w xięgach Magistratu Mińskiego, przy wyciśnieniu l rzędowey tegoż Magistratu pieczęci, świadczę. Adam Makarowicz Pisarz Mag. Minskiego.

Pozwolono drukować 16 Listopada 1825 r. Cenzor Radzca Kollegialny, Symon Żukowski.

Mam honor uprzedzić szanownych Prenumeratorów, że dzieło przed dwiema laty zapowiedziane w Kuryerze Litewskim i Dzienniku Wileńskim, pod tytułem: Historya początku i postępów Poezyi, już wydrukowane. Zebrane pieniądze, zaledwo w cząstce wynagradzające poniesiony koszt przez WW. JJ. XX. Missyonarzów, opoznily jego wydanie. Chcąc się uiścić Publiczności z mojego długu, wzywam PP. Kollektorów, aby przed 1 p. m. grudnia r. b. raczyli odesłać do Drukarni WW. JJ. XX. Missyonarzów bilety, lub za nie pieniądze, a PP. Prenumeratorowie dla odebrania należnych im exemplarzów zgłosili się do mojego mieszkania na Sawicz ulicy, w domu Macewiczowey na przeciw XX. Augustyanów.

Ktoby życzył kupić Historyą Poezyi, może jey dostać w Drukarni XX. Missyonarzów przy Kościele śgo Kazimierza.

W Wilnie dnia 16 listopada 1825 roku.

A. J. Jurkowski.

Wolno drukować dnia 16 listopada 1825 roku. Cenzor Ignacy Reszka.

---

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy funduszu zeszłey Rozalii z Koziełow Rudominowey b. Sędziny Grodzkiey Brasławskiey po Remissie S du Ziemskiego Brasławskiego, dzieło konkursąwe exekwujący, po raz ostatni obwieszcza, wszystkie interessowane strony, iż nie chybnie w dniu 1 miesiąca decembra roku idącego weźmie oczewiście całą sprawę do namowy, a razem że na niestawających podług brzmienia teyże remissy zapisze amissyą tymże obwieszczeniem zapowiada. Roku 1825 miesiąca 9bra 13 dnia.

Anzgary Masłowski Ziem. Bras. Prezydent.
Adam Klott Sędzia Ziemski Brasławski.
Michał Hryncewicz Sędzia Ziem Brasł.
Kazimierz Hryniewicz Ziemski Brasław. i Exdywizorski Rejent.

---

3. W kamienicy Krzywobłockiego na ulicy Ostrobramskiey naprzeciw klasztoru XX. Bazylianów na pierwszém piętrze jest pokoy z dwóma oknami od ulicy. Ktoby go potrzebował nająć, zechce udać się do P. Bohowicza mieszkającego w Kollegium medycznem na ulicy Zamkowey.